

- 2) pieców i trzonów kuchennych węglowych i koksowych produkowanych seryjnie lub masowo,
- 3) produkowanych seryjnie lub masowo dla potrzeb gospodarstwa domowego:
 - a) aparatów i urządzeń elektrycznych,
 - b) pieców i odbiorników gazu.

§ 4. Rozporządzenie nie ma zastosowania do urządzeń energetycznych:

- 1) jednostek pływających morskich i śródlądowych,
- 2) latarni morskich,
- 3) znaków nawodnych,

- 4) statków powietrznych,
- 5) pojazdów mechanicznych,
- 6) taboru trakcji miejskiej i kolejowej,
- 7) telekomunikacyjnych.

§ 5. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz wszystkim ministrom.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

17

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 stycznia 1963 r.

w sprawie trybu postępowania Państwowego Inspektoratu Gospodarki Paliwowo-Energetycznej.

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powołane w rozporządzeniu artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150).

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o „kontrolach” lub o „czynnościach kontroli”, rozumie się przez to wykonywanie przez Państwowy Inspektorat Gospodarki Paliwowo-Energetycznej, zwany dalej „Inspektoratem”, państwowego nadzoru w zakresie użytkowania paliw i energii oraz eksploatacji urządzeń energetycznych, a także wykonywanie kontroli nad przestrzeganiem przepisów i zasad w zakresie gospodarki paliwowo-energetycznej.

§ 2. 1. Czynności kontroli wykonują:

- 1) Główny Inspektor Gospodarki Paliwowo-Energetycznej, zastępca Głównego Inspektora, dyrektorzy zespołów i okręgowych inspektoratów,
- 2) pracownicy Inspektoratu, imiennie upoważnieni do tych czynności przez Głównego Inspektora lub zastępcę Głównego Inspektora, zwani dalej „inspektorami”.

2. Upoważnienie pisemne wraz z legitymacją służbową uprawnia inspektora do wstępu — bez uzyskania przepustki — na teren i do obiektów jednostki kontrolowanej, do żądania od tej jednostki informacji oraz przedstawienia dokumentów, jak również przeprowadzenia prób, pomiarów i innych czynności, potrzebnych do ustalenia danych, dotyczących gospodarki paliwowo-energetycznej w kontrolowanej jednostce. Uprawnienia powyższe przysługują inspektorowi przy zachowaniu przepisów o tajemnicy państwowej i służbowej.

§ 3. 1. Inspektor wykonuje czynności kontroli w obecności kierownika jednostki kontrolowanej lub osoby przez niego wyznaczonej, a także — w razie potrzeby — w obecności osoby odpowiedzialnej za dany dział gospodarki paliwowo-energetycznej w tej jednostce.

2. Przy wykonywaniu czynności kontroli mogą brać udział biegli.

§ 4. 1. Kierownik jednostki kontrolowanej obowiązany jest zapewnić — w miarę możliwości — środki i warunki niezbędne do satysfakcjonującego wykonania przez inspektora czynności kontrolnych.

2. Kierownik jednostki kontrolowanej, jak również wszyscy pracownicy tej jednostki odpowiedzialni za prawidłową gospodarkę paliwowo-energetyczną obowiązani są udzielać inspektorowi żądanych informacji oraz zadośćuczynić żądaniom inspektora w zakresie określonym w § 2 ust. 2 oraz ułatwić dostęp do urządzeń energetycznych.

§ 5. 1. Z przeprowadzonej kontroli inspektor sporządza protokół, zwany dalej „protokołem”.

2. Protokół powinien zawierać:

- 1) nazwę (imię i nazwisko) jednostki kontrolowanej, jej adres oraz nazwę i adres jednostki nadrzędnej,
- 2) imię, nazwisko i stanowisko służbowe inspektora oraz numer i datę upoważnienia,
- 3) określenie przedmiotu i zakresu kontroli,
- 4) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli,
- 5) imię i nazwisko kierownika jednostki kontrolowanej oraz — w miarę potrzeby — imię i nazwisko pracownika odpowiedzialnego za dany dział gospodarki paliwowo-energetycznej, z podaniem okresu jego pracy na zajmowanym stanowisku,
- 6) ustalenia faktyczne stwierdzone w czasie kontroli, a w szczególności stwierdzone uchybienia z zakresu gospodarki paliwowo-energetycznej,
- 7) pouczenie o prawie zgłoszenia uwag i zastrzeżeń do protokołu,
- 8) wyszczególnienie dołączonych do protokołu załączników,
- 9) wzmiankę, w ilu egzemplarzach sporządzono protokół,
- 10) miejsce i datę sporządzenia protokołu,
- 11) podpisy inspektora, kierownika jednostki kontrolowanej lub osoby przez niego wyznaczonej.

3. W razie odmowy podpisania protokołu przez kierownika jednostki kontrolowanej, inspektor powinien zamieścić o tym wzmiankę w protokole, podając przyczynę odmowy podpisania.

4. Jeden egzemplarz protokołu inspektor pozostawia kierownikowi kontrolowanej jednostki, za pokwitowaniem odbioru.

§ 6. Wyjaśnienia do protokołu mogą składać kierownik jednostki kontrolowanej oraz osoby odpowiedzialne w tej jednostce za gospodarkę paliwowo-energetyczną. Wyjaśnienia mogą być złożone bezpośrednio do protokołu bądź wniesione na piśmie w terminie 7 dni od dnia doręczenia protokołu (§ 5 ust. 4).

§ 7. 1. W razie zgłoszenia przez kierownika jednostki kontrolowanej lub osobę odpowiedzialną za gospodarkę pa-

liwowo-energetyczną w tej jednostce zastrzeżeń do ustaleń faktycznych zawartych w protokole Inspektorat przeprowadza postępowanie wyjaśniające.

2. Protokół oraz wyniki postępowania wyjaśniającego stanowią podstawę do wydania zaleceń bądź postanowienia o wszczęciu postępowania stosownie do przepisów kodeksu postępowania administracyjnego.

§ 8. 1. Zalecenia doręcza się zainteresowanej jednostce oraz jej jednostce nadrzędnej.

2. O wykonaniu zaleceń jednostka zobowiązana jest zawiadomić Inspektorat.

§ 9. W razie stwierdzenia podczas wykonywania kontroli rażącego uchybienia w zakresie gospodarki paliwowo-energetycznej, inspektor występuje do kierownika kontrolowanej jednostki z wnioskiem o wydanie natychmiastowych zarządzeń mających na celu usunięcie uchybień, zawiadamiając jednocześnie o treści tego wniosku Inspektorat.

§ 10. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Górnictwa i Energetyki.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

18

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 stycznia 1963 r.

w sprawie określenia osób odpowiedzialnych za gospodarkę paliwowo-energetyczną w jednostkach gospodarki uspołecznionej, zasad i trybu postępowania przy wymierzaniu i ściąganiu kar pieniężnych za naruszenie przez te osoby, jednostki oraz przez pracowników tych jednostek przepisów o gospodarce paliwowo-energetycznej.

Na podstawie art. 18 ust. 3 i art. 19 ust. 4 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150) zarządza się, co następuje:

f. Przepisy ogólne.

§ 1. Powołane w rozporządzeniu artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150).

§ 2. Jednostkami gospodarki uspołecznionej w rozumieniu rozporządzenia są:

- 1) urzędy, zakłady, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe,
- 2) spółdzielnie i związki spółdzielni,
- 3) spółki, w których Państwo, instytucje lub przedsiębiorstwa państwowe posiadają co najmniej 50% kapitału zakładowego,
- 4) organizacje polityczne, zawodowe oraz organizacje społeczne korzystające z dotacji państwowych.

2. Osoby odpowiedzialne za gospodarkę paliwowo-energetyczną w jednostkach gospodarki uspołecznionej.

§ 3. Osobami odpowiedzialnymi za gospodarkę paliwowo-energetyczną w jednostkach gospodarki uspołecznionej są:

- 1) w przedsiębiorstwach:
 - a) kierownik przedsiębiorstwa oraz w przedsiębiorstwach wielozakładowych kierownik zakładu,
 - b) kierownicy komórek organizacyjnych, do których zakresu działania należą sprawy gospodarki paliwowo-energetycznej, a w szczególności naczelnym (głównym) inżynier, główny energetyk, główny mechanik,
- 2) w pozostałych jednostkach — kierownik komórki organizacyjnej, do której zakresu działania należą sprawy gospodarki paliwowo-energetycznej tej jednostki, a w braku takiej komórki — kierownik komórki administracyjno-gospodarczej.

3. Zasady i tryb postępowania przy wymierzaniu kar pieniężnych osobom odpowiedzialnym oraz pracownikom jednostek gospodarki uspołecznionej za naruszenie przepisów o gospodarce paliwowo-energetycznej.

§ 4. 1. W razie stwierdzenia wykroczeń określonych w art. 18 ust. 1 sporządza się protokół, zwany dalej „protokołem karnym”.

2. Protokół karny powinien zawierać:

- 1) oznaczenie organu sporządzającego protokół, datę i miejsce sporządzania protokołu,

- 2) dane osobowe, określające tożsamość obwinionego (imię i nazwisko, imię ojca, datę i miejsce urodzenia) oraz miejsce zamieszkania,
- 3) miejsce zatrudnienia obwinionego, z podaniem jego stanowiska służbowego i wykonywanej funkcji,
- 4) dokładne określenie zarzuczonego obwinionemu czynu z podaniem czasu, miejsca i innych istotnych okoliczności,
- 5) wskazanie naruszonego przez obwinionego przepisu prawnego lub nakazu bądź zakazu wydanego na podstawie takiego przepisu,
- 6) wskazanie środków dowodowych,
- 7) pouczenie obwinionego o prawie złożenia wyjaśnień i przedstawienia środków dowodowych,
- 8) złożone do protokołu wyjaśnienia obwinionego i środki dowodowe,
- 9) wyszczególnienie załączników do protokołu,
- 10) wzmiankę o zapoznaniu obwinionego z treścią protokołu,
- 11) podpis sporządzającego protokół ze wskazaniem jego stanowiska służbowego oraz podpis obwinionego. W razie odmowy podpisania protokołu przez obwinionego lub w przypadku gdy obwiniony był nieobecny przy sporządzaniu protokołu należy o tym zamieścić wzmiankę w protokole z podaniem przyczyn.

3. Obwinionemu doręcza się — za potwierdzeniem odbioru — jeden egzemplarz protokołu.

§ 5. 1. Obwinionemu przysługuje prawo — w terminie 7 dni od daty otrzymania protokołu (§ 4 ust. 3) — złożenia pisemnych wyjaśnień organowi, który sporządził protokół, ze wskazaniem środków dowodowych.

2. W razie złożenia przez obwinionego wyjaśnień, a także gdy okoliczności sprawy tego wymagają, organ, który sporządził protokół, przeprowadza postępowanie dowodowe w celu ustalenia stanu faktycznego sprawy.

3. Jeżeli obwiniony nie był obecny przy sporządzaniu protokołu równocześnie z doręczeniem protokołu należy go wezwać do złożenia wyjaśnień w terminie nie krótszym niż 7 dni.

4. W każdym stadium postępowania przysługuje obwinionemu prawo przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów.

§ 6. 1. Protokół karny i wyniki postępowania dowodowego stanowią podstawę do wydania orzeczenia w przedmiocie kary pieniężnej.